

พระราชบัญญูที่ เงินทุคแทนพนักงานเทศบาล พุทษศักราช ๒๔๘๘

ในพระปรมาภิไทยสมเด็จพระเจ้าอยู่พักธานั้นทมทิศล ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (คามประกาศประชานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑) ปรีที่ พนมยงศ์

พราไว้ณวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๔๔ เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชชกาลบังจุบัน

พอนที่ ๓ เล่ม ๖ ๒ ราชกิจจานุเบกษา ธมกราคม ๒๔๘๘

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรองมตัว สมควรส่วเสริมฐานะ ของพนักงานเทศบาลให้มีสิทธิโต้รับเงินทดแทนเมื่อออกจาก งาน

จึงมีพระบรมราชโองการให้กราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและขึ้นยอมของสภาผู้แทนราษฎรตั้งต่อไปนี้

มากรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ เงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๘"

มาควา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ให้บังคับใต้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๘ เป็นตันไป

มา**ครา** ๓ ในพระราชบัญญัตนี

"พนักงานเทศบาล" หมายความว่า พนักงานเทศบาล ประเภทพนักงานประจำชะนิดพนักงานสามัญ ตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล

" ออกขากงาน " หมายอาวมว่า การอะกจากงานตาย กฎหมายว่าด้วยเะเบียบพนักงานะทศบาล

มาครา ๔ ทุกคราวที่เทศบาลล่ายเจ็นเดือนให้แก่หนักงาน เทศบาลแคละคน ให้หักเงินไว้ร้อยละสิบุแห่งเงินเดือน รวบรวมไว้เพื่อประโยชน์ชองพนักงานเทศบาลผู้นั้น ตามบท แห่งพระราชบัญญัตินี้ เงินนี้ให้ รียกว่า "เงินออม"

เงินออมนี้ไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังกับคดี ทั้งนี้ กะเพาะในระหว่างเวลาที่สิทธิโด้รับเงินออมยังมีใต้เกิดขึ้น

มาตรา ๕ ให้เทศบาลตั้งเงินรายจ่ายไว้จำนวนหนึ่งใน งบประมาณประจำปีทุกปี มีจำนวนเท่ากับร้อยละสืบแห่ง อัตราเงินเดือนพนักงานเทศบาล เงินนี้ให้เรียกว่า "เงิน สมทา "

มาตรา ๖ ให้เทศบาลส่งเงินออมและเงินสมทบไปฝาก ไว้ยังกระทรวงมหาดไทย คาบระเบียบที่กระทรวงมะาดไทย กำหนด

เงินออมและเงินสมทบนี้ ให้จัดไว้เป็นเงินทุนในกระทรวง มหาดไทย เรียกว่า "เงินทุนทดแทนพนักงานเทศบาล" และให้กระทรวงมหาดไทยจัดการหาดอกผลและจ่ายให้แก่ผู้ มีสิทธิได้รับตามพระราชบัญญี่ดินี

มาตรา อ พนักงานเทศบาลมีสิทธิได้รับเงินออมและ เงินสมทบตามบทแห่งพระราชบัญญัคินี้ มาครา ส เมื่อพนักงาน เทศบาลออกจากงานใม้ว่าใน กรณีใด ๆ ให้จ่ายเงินออมที่ใต้ทักไว้เพื่อประโยชน์ของ พนักงานเทศบาลผู้นั้นให้ไป

ในกรณีที่พนักงานเทศบาลตาย ให้จ่ายเงินออมนั้นแก่ ผู้รับมฤคก

มาครา ๕ นอกจากเงินออม ให้พนักงานเทศบาลมีสิทธิ จะให้รับเงินสมทบอีกส่วนหนึ่งคามที่บัญญัติไว้ในมาครา ๑๐ และบาครา ๑๑

มาหวา ๑๐ พน้างานเทศบากผู้ใดออกจากงาน เพราะ กาออกเมื่อมีเวลาทำงานตั้งแค่ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป หรือ เพราะให้ออกโดยมีเวลาทำงานตามกำหนดคั้งกล่าวแล้ว หรือ เพราะเลิกทำแหน่ง หรือตาย ให้พน้างานเทศบาลผู้นั้นหรือ ผู้รับมฤตกแล้วแต่กรณี มีสิทชิโด้รับเงินสมทะเท่ากับจำนวน เงินออม

ถ้าลาขอกเมื่อมีเวลาท้างานตั้งแต่ห้าปับริบูรณ์ขึ้นไป แต่ ไม่ถึงยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ หรือให้ออกโดยมีเวลาทำงานดังกล่าว แล้ว ให้มีสิทธิได้รับเงินสมทบเท่ากับจำนวนเงินออม แบ่ง เป็นยี่สิบห้าส่วน คุณตัวย์จำนวนปีทำงาน มาตรา ๑๑ พนักงานเทศบาลผู้ใดมีเวลาทำงานไม่ถึง ยี่สืบท้าปับริบูเณ้ ออกจากงานเพราะเหตุปั่วยเจ็บทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจ และให้ใบสำคัญรับรองว่า ไม่สามารถหรือไม่สมควรจะทำงานในดำแหน่งหน้าที่ซึ่ง ปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป หรือเพราะเหตุมือายุครบห้าสืบทำปับริบูรณ์แล้ว ให้พนักงานเทศบาลผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสมทบ เท่ากับจำนวนเงินออม แบ่งเป็นยี่สิบท้าส่วน คูณด้วยจำนวน ปีทำงาน

มาตรา ๑๒ การนับเวลาทำงานเพื่อคำนวณเงินสมทบ ให้อนุโลมตามกฎหมายว่าด้วยบ้ำเหน็จบ้ำนาญข้ำราชการผ่าย พลเรือน

มาครา ๑๓ พนักงานเทศบาลผู้ใดประสพอันครายหรือ ถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานคามหน้าที่ ถ้าการประสพ อันตรายหรือถูกประทุษร้ายนั้นเป็น เหตุให้ถึงทุพพลภาพจน ต้องออกจากงาน นอกจากสิทธิที่จะใต้รับเงินออมหรือเงิน สมทบ ให้พนักงานเทศบาลผู้นั้นมีสิทธิใต้รับเบี้ยเลี้ยงชีพ จากเงินทุนทดแทนพนักงานเทศบาลเป็นรายเดือนตลอดเวลา ที่ทุพพลภาพยยู่ เปี้ยเลี้ยงชื่นนี้ให้กระทวงผลาดไดยกำหนดตามสมการ แก่เหตุการณ์ และความอุพพะภาพของผู้นั้น แค้มิให้เกิน หนึ่งในสามของเงินเตือนเดือนสดห้าย

การของบิยเลี้ยงชิพสามมาพระนี้ ค้องแสคงรายงาน แพทย์ที่ทางราชการรับรอง กับรายงานเหตุการณ์ที่ได้ประสพ อันคราย

มาครา ๑๔ ผู้ประสพอันตรายดังกล่าวในมาคร เ๑๓ ถ้า ต้องถึงตายเพราะเหตุนั้น นอกจากเงินออมและเงินสมทบ ซึ่งเป็นมฤดกของผู้ตายแก้ว ให้บุตร ภริยา และบิดามารดา ของผู้ตายได้รับเบี้ยเลี้ยงชิพเป็นราชเดือนอีกโสดหนึ่ง โดย ให้กระทรวงมหาดไทยกำหนดตามสมควรแก่เหตุการถไม่เกิน สองในสามของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

เบี้ยเลี้ยงชีพดามความในวรรคก่อน ให้แบ่งจ่ายให้บุคร สองส่วน ภริยาหนึ่งส่วน และอีคามารคาหนึ่งส่วน

ถ้าในขณะที่สิทธิได้รับเบี้ยเลี้ยงชีพเกิดขึ้น บุคคลใน จำพวกที่กล่าวแล้วไม่มีตัวทั้งจำพวก หรือแต่บางคน ก็ให้แบ่ง จำยเบียเลี้ยงจีพนั้นทั้งจำนวนให้แก่บุคคลที่มีต่วยยู่ตามส่วนที่ กล่าวข้างต้น ถ้าไม่มีบุคคลทั้งสามจำพวกที่กล่าวแล้ว และผู้ดายได้ ระบุชื่อผู้ใด ซึ่งอยู่ในอุปการะของผู้ตายหรือซึ่งผู้ตายอยู่ใน อุปการะให้เป็นผู้รับ และกำหนดส่วนเป็นหนังสือไว้ต่อผู้ บังคับบัญชา ก็ให้จ่ายให้ตามนั้น ทั้งนี้เมื่อมีหลักฐานว่าการ อุปการะนั้นได้เป็นอยู่ในขณะดาย

ในกรณีที่ผู้ตายมิใต้ระบุชื่อผู้ใดไว้ตามความในวรรคก่อน กระทรวงแหาดไทยอาจจ่ายเบี้ยเถี้ยงชีพนี้ให้แก่ผู้ซึ่งมีหลักฐาน แสดงว่าเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ดาย หรือซึ่งผู้ตายอยู่ใน อุปการะในขณะตาย ตามจำนวนที่เห็นสมควรที่ได้

มาตรา ๑๕ เบี้ยเลี้ยงชีพตามมาตรา ๑๔ ให้ช่ายโดยมื้ กำหนดเวลาและเงื่อนใขดังต่อไปนี้

บุครให้ได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุ ครบยี่สิบปีนั้นกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเครียมอุคมศึกษา หรือ ในชั้นอุคมศึกษา ก็ให้ได้รับต่อไปจนสำเร็จการศึกษา แต่ ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

ภริยาให้ได้รับตลอดอายุ หรือจนมีสามีใหม่ บิดาและมารดาให้ได้รับตลอดอายุ ส่วนบุคคลนอกจากสามจำพวกนั้น ถ้าอายุยังอยู่ในเคณฑ์ ศึกษา ให้อนุโลมอย่างบุคร เก็วแต่กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะ ดังกล่าวแล้ว ให้รับอยู่เพียงสิบป์

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเบียเกี่ยงชีพตามมาตรา ๑๔ นั้น ได้ พิการทุพพลภาพอยู่ก่อนผู้ตายก็ติ หรือพิการทุพพลภาพใน ขณะที่มีสิทธิได้รับเบี้ยเลี้ยงชีพของผู้ตายก็ดี ให้ผู้นั้นได้รับ เบี้ยเลี้ยงชีพตลอดเวลาที่พิการทุพพลภาพอยู่

มาตรา ๑๖ เมื่อผู้ที่ได้รับเบียเลี้ยงชีพคนใดขาดสิทธิที่ จะได้รับตามมาตรา ๑๕ หรือคาย ก็ให้เบี้ยเลี้ยงชีพส่วนของ ผู้นั้นเป็นอันยุคดิลงเพียงนั้น

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา การตามพระราชบัญญิตินี้ และให้มีอำนางออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อใต้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราช ใองการ ควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี